

Salcamul bătrân

Eugenia Calancea

Uite ramurile copacului s-au frânt,
Unele, mai stau înfipte în pământ,
Vreau să te cuprind de la rădăcină,
Sper ca vremea voastră din nou să vină.
Stau cu urechea la tulpină și ea aude,
Cum plâng neamurile și rude,
Și-am întrebat printre suspine,
De ce au rămas locuri străine.
Mai văd că-ți cade câte-o frunză,
Ș-acum lumea te acuză,
C-ai crescut și ai mulți spini,
Vor să dispari din rădăcini.
Acum au lumină-n parte,
Aveai ramuri crengi și flori,
De ce-au vrut unii a ta moarte?
Nu e real ca tu să mori.